

4 WIJ WILLEN OOK EEN KIND

MIRELLA VAN MARKUS

Gefeliciteerd. Ben je blij met het resultaat? Ontzettend blij.

De film is warm onthaald en werd met een staande ovatie ontvangen tijdens de première. Het was goed om te zien dat de film niet alleen iets losmaakt bij homostellen maar dat-ie eigenlijk over ouderschap in het algemeen gaat. De thema's zijn universeel en dus heel herkenbaar.

Het gaat in de documentaire erg over de al dan niet aanwezige rol van donor Hans in het leven van jullie kind. Hoe gaat dat nu? Onze dochter Sammie is nu zes maanden. Eens in de twee maanden ontmoeten we Hans. Dan kan Sammie hem zien en hij haar. Mocht dat later meer worden dan sta staan we (zowel Hans als wij) daar open voor.

Aanvankelijk twijfelde je daarover. Eerst vond ik dat Hans een minimale rol zou moeten spelen in het leven van Sammie. Ik liet me leiden door onzekerheid en een gevoel van bedreiging. Maar door het maken van de film veranderde dat. Die nieuwe visie is mede ingegeven door het proces: het duurde lang voor Claudia zwanger werd waardoor we Hans zo goed hebben leren kennen. Daarnaast zie ik spermadonatie niet als iets medisch, zoals het doneren van een hart of een nier. Dit is een wezenlijk deel van je identiteit en dat mag je niemand ontzeggen. Je eigen angst en onzekerheid moet je dan op een tweede plan stellen.

Komt er nog een tweede kind? Het was nogal een traject en ook de bevalling was zwaar: Claudia is drie dagen bezig geweest. Dus we denken nu niet: huppatee, we doen er nog een achteraan. Maar sluiten het ook nog niet uit.

— woensdag, Nederland 2, 23:30 uur

